

INDIE

PODSTAWOWE INFORMACJE

Powierzchnia	3 287 590 (7. miejsce na świecie)
Liczba ludności	1 210 193 422 (2. miejsce na świecie)
Stolica	Nowe Delhi
Ustrój polityczny	republika
Głowa państwa	Prezydent Pranab Mukherjee
Premier	Narendra Modi
Waluta	rupia indyjska
Język urzędowy	hindi i język angielski
Religia dominująca	hinduizm
Strefa czasowa	UTC +5:30

SYTUACJA GOSPODARCZA INDII

Gospodarka Indii rozwija się w ostatnich latach w szybkim tempie. W 2011 r. PKB zwiększył się o 7,8% i wg OECD należy spodziewać się kontynuacji stabilnego wzrostu tej gospodarki, choć jego tempo w latach 2011-2012 może spowolnić do 7,0-8,0% (*vide tabela*).

Wg ocen ekspertów jednym z czynników pobudzających obecnie rozwój jest rosnąca w dynamicznym tempie – w szczególności po klęsce suszy, która dotknęła Indie w ostatnim czasie – produkcja rolna. Podkreśla się również, że obroty z zagranicą w 2011 r. znacząco się ożywiły, co oznacza wzrost wolumenu wymiany powyżej jego przedkryzysowego poziomu. Dla Indii 2011 rok przyniósł nieznaczne spowolnienie sytuacji gospodarczej mimo to, pozwolił na oddalenie groźby recesji związanej z trwającym na świecie kryzysem. Ważnym elementem walki z globalnym załamaniem gospodarczym była trafna polityka makroekonomiczna przejawiająca się w przyjęciu jeszcze w 2008 r. dwóch pakietów stymulacyjnych. Obecnie wyzwaniem stojącym przed władzami jest konieczność przeprowadzenia szeregu reform, w taki sposób by nie ograniczyły one potencjału wzrostowego gospodarki. Chodzi głównie o utrzymanie równowagi pomiędzy kursem walutowym a poziomem inflacji, kontynuację konsolidacji fiskalnej, poprawę wydajności sektora rolnego, rozbudowę infrastruktury oraz podtrzymanie zaufania zagranicznych inwestorów.

Uwzględniając liczbę ludności Indii (wg Banku Światowego w 2010 r. – 1,17 mld osób), PKB *per capita* w roku ubiegłym ukształtował się na poziomie 1477 USD.

Mimo, iż pozostaje on blisko 3-krotnie niższy niż w Chinach, jego wzrost w minionych kilku latach w Indiach był 2-krotny (z poziomu 762 USD w 2005 r.)

Do najważniejszych z punktu widzenia dynamiki rozwoju należały następujące branże: górnictwo, produkcja przemysłowa, budownictwo, handel, hotelarstwo, usługi transportowe oraz telekomunikacja.

Wybrane wskaźniki makroekonomiczne gospodarki Indii

	2009	2010	2011	2012	2013
Wzrost PKB (%)*	7,2	10,1	6,3	3,2	3,8
PKB nominalny (w mld USD)**	1 380,6	1 729,0	1 729,0	1 843,0	1 758,0
PKB <i>per capita</i> (w USD)**	3 200	3 500	3 500	3 900	4 000
Inflacja	7,5	10,2	10,2	9,6	9,7
Eksport towarów i usług (w mld USD)	274,7	353,9	353,9	301,9	317,8
Eksport towarów i usług (wolumen w %)	-5,5	12,5	12,5	-13,9	1,3
Import towarów i usług (w mld USD)	346,8	436,7	436,7	503,5	515,1
Import towarów i usług (wolumen w %)	-1,8	9,1	9,1	11,2	10,2

Źródło: dane OECD, *Economic Outlook*, maj 2011

* z wyj. wzrostu PKB, dane podane w ujęciu roku fiskalnego rozpoczynającego się w kwietniu

** dane Banku Światowego

Ambitny plan reformy systemu podatkowego, którego głównym założeniem jest wprowadzenie ogólnonarodowego podatku od towarów i usług (zamiast różnych podatków federalnych i stanowych) w 2010 roku nie został wprowadzony. Pierwotny termin kwiecień 2010 został zmieniony na kwiecień 2011. Głównym problemem pozostaje brak zgody władz stanowych na zmianę konstytucji. Wzrost cen był jednym z ważniejszych gospodarczych problemów rządu o silnym zabarwieniu politycznym. Pod koniec października 2010 wzrost cen towarów podstawowych (w tym przede wszystkim żywności) wyniósł 16,5%, co mimo poprawy produkcji rolnej wynikało przede wszystkim ze wzrostu cen tych produktów na rynku światowym. Indie systematycznie zwiększają swoje znaczenie w handlu międzynarodowym, a rok 2010 przyniósł dynamiczny wzrost obrotów handlowych Indii. Eksport Indii w ujęciu rocznym wzrósł o 30%, a import o 27%. Według danych Światowej Organizacji Handlu w 2011 r. kraj ten znajdował się na 18. miejscu wśród światowych eksporterów towarów (1,4% udziału) oraz 9. wśród importerów (2,1% udziału). W obu przypadkach odnotowano awans o 2 pozycje w porównaniu z rokiem 2010. Najważniejszymi partnerami Indii w eksporcie są Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA, i Chiny. Wśród dostawców towarów do Indii główną rolę odgrywają Chiny, ZEA, Szwajcaria i Arabia Saudyjska.

Silną stroną indyjskiej gospodarki są usługi reprezentowane w dużej mierze przez: centra obsługi telefonicznej, obróbkę danych, elektroniczną obsługę klienta, konfigurowanie komputerów i oprogramowania, księgowość, wzornictwo, a także usługi w dziedzinie medycyny - w tym analiza badań klinicznych oraz diagnostyka medyczna.

W globalnym handlu usługami Indie uplasowały się w 2011 r. na 10. pozycji w eksporcie (3%) i 7. w imporcie (3,3%), podczas gdy rok wcześniej zajęły 12. miejsce zarówno po stronie eksportu, jak i importu (z udziałami odpowiednio 2,6% i 2,4%).

Wartość inwestycji portfelowych napływających do Indii, wg szacunków Banku Centralnego Indii wyniosła na koniec 2011 r. 16,3 mld USD przekraczając o 65% poziom roku 2009.

Napływ kapitału zagranicznego był jednym z głównych przyczyn aprecjacji rupii, której kurs wzrósł od 1 stycznia 2010 o ponad 14,9% w stosunku do dolara, a główny indeks indyjskiego parkietu zyskał 16,5 % w listopadzie 2010. Rezerwy finansowe zmniejszyły się z poziomu 297,9 mld USD pod koniec 2011 do 287,2 mld USD pod koniec 2012 r.

Jedenasty pięcioletni plan rozwoju Indii w latach 2007-2012 kładzie nacisk nie tylko na kwestie gospodarcze, ale także na najistotniejsze kwestie społeczne. Wg planu, wzrost gospodarczy musi stać się kołem zamachowym do wyższego standardu życia całego społeczeństwa. Podstawowym problemem jest bogacenie się ośrodków przemysłowych kosztem biednej prowincji zajmującej się wyłącznie rolnictwem. Taki stan rzeczy wymusza na rządzących krajem zapewnienie pomocy najbiedniejszym i doprowadzenie do spadku liczby osób żyjących poniżej progu ubóstwa oraz nie posiadających dostępu do najpotrzebniejszych produktów i usług.

Następnym celem władz centralnych będzie zwiększanie efektywności rolnictwa oraz uzyskanie 4% wzrostu PKB z tego sektora. Planowana przez rząd modernizacja rolnictwa powinna doprowadzić do zwiększenia plonów, a tym samym pomóc uzyskać dodatkowe 20 milionów ton żywności dla najuboższych. Rząd zamierza dwukrotnie podnieść wydatki na szkolnictwo, czego efektem mają być: wzrost jego dostępność dla najuboższych, poprawienie jakości nauczania, zmniejszenie o 30 procent liczby uczniów szkół podstawowych, którzy nie kończą nauki, wzrost liczby studentów z 11% do 21% oraz powstanie wyższych uczelni, których poziom nie będzie odbiegał od światowych standardów. Poprawa usług medycznych wraz ze zwiększoną ich dostępnością ma doprowadzić do poprawy stanu zdrowia obywateli. Rezultatem tych działań mają być zmniejszenie o połowę: niedożywienia u dzieci, anemii u kobiet i dziewczynek oraz poprawienie standardów rodzenia.

W zakresie bezpieczeństwa energetycznego plan uwypukla decydujące znaczenie tanich surowców, oszczędzania, wyższej wydajności oraz rozwoju odnawialnych źródeł energii.

Wymiana handlowa Polski z Indiami (w mln USD)

	2011	Dynamika 2011/2010	2012	Dynamika 2012/2011	I-XII 2013	I-XII 2012	Dynamika I-XI/13/ I-XI/12
Obroty	1 874,1	142,0%	1 905,9	101,0%	1 961,3	1 905,9	103,0%
Eksport	524,0	157,0%	665,8	127,0%	491,2	665,8	74,0%
Import	1350,1	137,0%	1240,1	92,0%	1 470,1	1240,1	118,0%
Saldo	- 826,1	*	-574,3	*	-978,9	-574,3	*

Dane: INSIGOS/MG

Obroty handlowe Polski z Indiami w 2013 r. wyniosły prawie 2,0 mld USD wykazując wzrost o 3% w stosunku do 2012 r., w tym: eksport do Indii wyniósł prawie 0,5 mld USD (spadek o 26% w stosunku do 2012 r.), import zaś osiągnął wartość ok. 1,5 mld USD (wzrost o 18,0% w stosunku do 2012 r.). Saldo obrotów handlowych osiągnęło wartość - 980 mln USD (pogorszenie wyniku w stosunku do roku 2012 o ca 400 mln USD.)

Udział Indii w polskiej wymianie towarowej pozostaje niski, jakkolwiek w ostatnich latach systematycznie rośnie. W 2012 r. eksport do Indii stanowił 0,4% łącznego wywozu z Polski (wobec 0,2% w roku 2010). Natomiast udział Indii w imporcie do Polski ukształtował się w 2012 r. na poziomie 0,6%, czyli takim samym jak w roku 2010. Dane te są niewspółmiernie niskie w stosunku do potencjału gospodarczego i rozwojowego obu krajów.

Dominującą pozycję w polskim eksporcie do Indii zajmują wyroby przemysłu elektromaszynowego, których udział w 2013 r. wyniósł 37,1% (ok. 194 mln USD). Drugą grupą pod względem wartości w eksporcie do Indii są wyroby przemysłu chemicznego (25,1%, tj. ok. 132 mln USD), gdzie największą część stanowi eksport kauczuku i wyrobów z kauczuku (dział 39) oraz chemikaliów organicznych (dział 29), których udziały w łącznym eksporcie wyniosły 14,2% (ok. 49 mln USD) oraz 4,8% (ok. 16 mln USD).

Na kolejnym miejscu uplasowały się wyroby metalurgicznego (ok. 24%, tj. ok. 124 mln USD). Wśród tych towarów dominuje eksport żelaza, żeliwa i stali (dział 72), które zajmowały 17% polskiego eksportu ogółem na ten rynek (prawie 59 mln USD).

Znaczącą pozycję w polskim imporcie z rynku indyjskiego zajmują wyroby przemysłu lekkiego, które w 2013 r. stanowiły 34% (prawie 460 mln USD) w łącznym przywozie z tego rynku. W imporcie tej grupy przeważa odzież i dodatki odzieżowe, inne niż z dzianin (dział 62) oraz odzież i dodatki odzieżowe z dzianin (dział 61), których udziały w imporcie z Indii wyniosły 12,9% (ponad 121 mln USD) oraz 6,8% (prawie 64 mln USD).

Na kolejnych miejscach w imporcie z tego rynku plasują się wyroby przemysłu chemicznego oraz wyroby elektromaszynowe. Udział tych pierwszych w imporcie ogółem w 2012 r. stanowił 24,1% (ok. 326 mln USD). Import tej grupy w znaczącej części obejmuje chemikalia organiczne (dział 29), których udział w łącznym przywozie wyniósł w omawianym okresie 14,6% (ok. 137 mln USD).

Po dynamicznych wzrostach polskiego eksportu do Indii w latach 2010-2012, rok 2013 przyniósł jego głębokie spadki – o prawie 26%, do 491 mln USD. W tym czasie eksport z Polski ogółem zwiększył się o 9,1%, do 187,3 mld USD.

Głęboki spadek eksportu do Indii w omawianym okresie wynikał ze zmniejszenia wywozu niemal wszystkich grup towarowych, w tym dominujących w wywozie wyrobów przemysłu elektromaszynowego o 25,2%, do 163 mln USD (36,1% udziału), produktów chemicznych o 26,4%, do 110 mln USD (24,3% udziału) oraz wyrobów metalurgicznych o 23,2%, do 97 mln USD (21,5% udziału).

Na liście najważniejszych pozycji w polskim eksporcie na rynek indyjski (agregowanych na poziome 4-cyfrowe kodów CN) w 2013 r. dominowały następujące pozycje towarowe:

- kauczuk syntetyczny i faktysa pochodząca z olejów,
- koks i półkoks,
- odpady i złom żeliwa i stali; wlewki do przetopienia z żeliwa lub stali,
- części do różnych urządzeń i maszyn,
- brzytwy, maszynki do golenia i żyletki.

Z kolei w imporcie z Indii w 2013 r. odnotowano dynamiczny wzrost na poziomie 18%, do prawie 1,5 mld USD, podczas gdy łączny przywóz do Polski wzrósł w tym czasie o 3,3%, do 189,5 mld USD.

W polskim imporcie z Indii najważniejsze znaczenie mają wyroby przemysłu chemicznego, których przywóz w 2013 r. zwiększył się aż o 28,9%, do 455 mln USD (co stanowiło 33,3%

udziału). Na kolejnych miejscach znalazły się wyroby przemysłu lekkiego (z udziałem 25,2%), których import zwiększył się o 7,5%, do 345 mln USD oraz wyroby elektromaszynowe (z udziałem 16%), których przywóz wzrósł o 11,7%, do ok. 220 mln USD.

Na liście najważniejszych pozycji w polskim imporcie z rynku indyjskiego (agregowanych na poziome 4-cyfrowych kodów CN) w 2013 r. dominowały następujące pozycje towarowe:

- związki heterocykliczne tylko z heteroatomem(-ami) azotu,
- sulfonamidy,
- obuwie,
- aparatura do telefonii i telegrafii przewodowej oraz aparatura telekomunikacyjna do systemów przewodowych na prąd nośny lub do systemów przewodowych cyfrowych,
- przędza bawełniana.

Niekorzystne dla Polski wyniki obrotów towarowych z Indiami w 2013 r. przełożyły się na pogłębienie ujemnego salda wymiany o ok. 400 mln USD, do prawie 980 mln USD. W tym czasie łączny polski deficyt wymiany z zagranicą został zredukowany blisko 5,5-krotnie, do ok. 2,2 mld USD.

Wyniki wymiany towarowej z Indiami w okresie pierwszych dwóch miesięcy 2014 r. zapowiadają poprawę korzystnych tendencji wymiany handlowej z Indiami. Polski eksport do Indii po 2 miesiącach 2014 wzrósł o 34% w stosunku do analogicznego okresu r. ub. i wyniósł prawie 100 mln USD, zaś import wyniósł 242 mln USD wykazując wzrost o 7% w stosunku do analogicznego okresu ub. roku.

Obroty ogółem wyniosły prawie 340 mln USD i wzrosły o 13%.

WSPÓŁPRACA INWESTYCYJNO-KAPITAŁOWA

Według szacunków NBP, wartość kapitału zainwestowanego przez firmy indyjskie w Polsce wyniosła na koniec 2012 roku 92 mln USD, co stanowiło 0,04% łącznej wartości kapitału zainwestowanego w Polsce. Warto jednak podkreślić, że wartość skumulowana z roku na rok jest coraz wyższa, a w porównaniu z rokiem 2004 zwiększyła się aż siedmiokrotnie. Polska jest równocześnie jednym z państw Unii Europejskiej, które przyciąga najwięcej indyjskiego kapitału i jednocześnie największym odbiorcą indyjskich BIZ w Europie Środkowo-Wschodniej. W samym 2012 roku indyjskie firmy zainwestowały w Polsce 2,7 mln USD.

Wg danych Głównego Urzędu Statystycznego, na koniec 2012 roku funkcjonowały w Polsce 122 spółki z udziałem indyjskiego kapitału, z czego większość (tj. 99) zatrudniała do 9 osób. Wartość zagranicznych inwestycji tych firm, liczona wg metodologii GUS, wyniosła 93,1 mln PLN, co stanowiło 0,05% kapitału zagranicznego ogółem. W tym okresie na polskim rynku obecnych było 7 firm indyjskich, których inwestycje przekraczały 1 mln USD.

Na liście Największych Inwestorów Zagranicznych Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych w 2012 roku znalazło się 7 firm z Indii.

W ostatnich latach obserwowano wzrost zainteresowania indyjskich firm polskim sektorem usług. W zdecydowanej większości indyjskie firmy inwestowały w centra usług dla biznesu, obsługujące rynki Europy Zachodniej. Swoje centra w Polsce otworzyły takie firmy jak: Tata Consultancy Services (Warszawa), Infosys BPO (przejęcie centrum obsługi BPO od firmy Philips, w tym centrum w Łodzi), HCL Technologies (Kraków), Wipro (Wrocław), Mphasis (Wrocław), ZenSar Technologies (Gdańsk). Inne indyjskie firmy działające w Polsce to np.: Sharda Group (tkaniny i pościel), Videocon (kineskopy), Escorts (ciągniki rolnicze), Eurobatt (baterie, AGD), Essel Propack (produkcja opakowań), Rishabh Instruments Pvt. Ltd.

(85% udziałów w Lubuskich Zakładach Aparatów Elektrycznych "LUMEL" S.A.), Uflex (fabryka opakowań foliowych we Wrześni).

Statystyki NBP nie uwzględniają jako indyjskiego kapitału w Polsce inwestycji firmy Arcelor-Mittal, która z uwagi na siedzibę w Luksemburgu – traktowana jest jako kapitał z Luksemburga. Arcelor-Mittal Poland jest największym producentem stali w Polsce, zatrudniającym ponad 11 tys. pracowników w sześciu oddziałach w województwach śląskim, małopolskim i opolskim. W latach 2004-2013 firma zainwestowała w Polsce ok. 4,8 mld zł.

Indie są drugim, po Singapurze, a przed Chinami, miejscem lokalizacji polskich inwestycji bezpośrednich w Azji. Stan należności z tytułu polskich bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Indiach na koniec 2012 roku osiągnął wartość 217,5 mln USD, a w 2012 roku do Indii napłynęło 34,2 mln USD z tytułu polskich BIZ. Polscy inwestorzy w Indiach są zatem bardziej aktywną stroną pod względem zaangażowania kapitałowego w porównaniu z inwestorami indyjskimi w Polsce.

Większość polskich inwestycji trafiła do przemysłu przetwórczego. Wśród największych polskich inwestycji w Indiach wskazać można: zakład produkcji puszek Can Pack, fabrykę materiałów opatrunkowych należącą do Toruńskich Zakładów Materiałów Opatunkowych (działalność poprzez spółkę Bella India - *joint venture* z indyjskim partnerem). Obecna w Indiach jest także firma Bioton (budowa fabryki w Pune). W Indiach zainwestowała także firma Polmor, która utworzyła w Hyderabadzie z partnerem z Indii przedsiębiorstwo wytwarzające konstrukcje spawane do pojazdów szynowych.

Rynek indyjski jest rynkiem wysoce atrakcyjnym dla inwestorów zagranicznych, z uwagi na jego perspektywiczność (rozmiar rynku wewnętrznego, jak też możliwości rozwoju – w tym również technologii). Polskie firmy mogą liczyć na możliwości współpracy w przemyśle przetwórczym - spożywczym, maszynowym, stoczniowym i obronnym. Atrakcyjnymi obszarami dla lokowania inwestycji zagranicznych w Indiach są też: energetyka, budownictwo, przemysł chemiczny i farmaceutyczny oraz usługi.

DOSTĘP DO RYNKU

Indie, mimo prowadzonej od kilku lat stopniowej liberalizacji i otwieraniu gospodarki na konkurencję zewnętrzną, nadal trudno uznać za państwo o swobodnym dostępie do rynku. W opracowywanym przez Bank Światowy rankingu państw z uwagi na łatwość prowadzenia biznesu, Indie w ostatnich dwóch latach awansowały o 18 pozycji, ale nadal zajmują odległe, 120 miejsce. Indie nie podpisały porozumienia WTO w sprawie zamówień publicznych i utrzymują wysokie preferencje dla lokalnych państwowych producentów (10-15%), a także dla lokalnych małych przedsiębiorstw (15%). Nadal istnieje lista towarów, które w drodze zamówień publicznych mogą być kupowane jedynie od lokalnych małych przedsiębiorców (small scale industries – SSI), choć została ona znacznie zredukowana, z 839 pozycji w 1991 r. do 326 w 2006 r. i 114 obecnie. Istnieje państwowa kontrola cen na towary spożywcze, farmaceutyki i paliwa, które obecnie, po znacznych podwyżkach cen ropy naftowej są sprzedawane przez firmy paliwowe ze znacznymi stratami. We wrześniu 2007 r. ustanowiono pułap ceny gazu dla indywidualnych odbiorców poniżej cen na międzynarodowym rynku, co może powstrzymać firmy prywatne od dalszych poszukiwań i eksploracji złóż gazu. Podobna sytuacja istnieje w przypadku inwestycji w energetyce, do których firmy zagraniczne podchodzą z dużą ostrożnością. Dotacje do rolnictwa – woda, energia, nawozy stanowią niemal 2% wydatków budżetowych i są istotną przeszkodą w zwiększeniu wydatków z budżetu na inwestycję infrastrukturalną i w energetyce.

Rozmiar polsko-indyjskich stosunków nie jest na tyle duży, by miały one istotny wpływ na polską gospodarkę. Indie bezpośrednio są odbiorcą zaledwie 0,1% polskiego eksportu i pochodzą stamtąd (bepośrednio i pośrednio) 0,4% polskiego importu. Rynek indyjski ma jednak spore znaczenie dla kilku polskich firm, w tym zwłaszcza z sektora „S”, w którym zamówienia są ściśle związane z polityką rządu i sytuacją gospodarczą. Stosunkowo mała obecność polskich towarów w Indiach nie jest związana z niską konkurencyjnością polskich towarów, ale przede wszystkim z faktem, że skuteczne na tym rynku mogą być tylko firmy trwale tu obecne. Dostęp do rynku indyjskiego nie jest łatwy. Z jednej strony, w zgodnej ocenie wszystkich państw unijnych, procedury graniczne są uciążliwe i długotrwałe a problemy z korupcją znaczne, z drugiej strony wielkość wewnętrznego rynku indyjskiego jest taka, że niemal wszystko można tu wytwarzać lokalnie w opłacalnej ekonomicznie skali. Dochodzą do tego jeszcze mechanizmy ochronne rynku, największe w zakresie towarów rolno-spożywczych, jak np. obowiązek importu zbóż tylko przez państwowego monopolistę „Food Corporation of India”, obowiązek specjalnego etykietowania towarów oraz dostarczenia na rynek towaru z co najmniej okresem przydatności do spożycia wynoszącym co najmniej 60% okresu pierwotnego, co jest poważnym utrudnieniem w przypadku towarów o niezbyt długim okresie trwałości. Szczegółowe informacje na temat dostępu do rynku indyjskiego znajdują się na stronie internetowej Komisji Europejskiej „Market Access Data Base” – www.madb.europa.eu

MOŻLIWE DZIEDZINY ROZWOJU WSPÓŁPRACY

Stosunkowo szybki rozwój gospodarki indyjskiej, jej duży potencjał gospodarczy, a także obserwowany wzrost jej znaczenia w gospodarce światowej, pozwala prognozować duże możliwości aktywizacji polskiej wymiany handlowej z tym rynkiem oraz zwiększenia zainteresowania inwestorów hinduskich Polską.

W ocenie Ministerstwa Gospodarki otwierają się nowe możliwości we współpracy w tradycyjnych branżach, w których polskie firmy mają już wyrobioną, dobrą markę, jak np.:

- górnictwo – podziemne i odkrywkowe w zakresie budowy kompletnych obiektów (w tym kopalń i zakładów wzbogacania węgla), dostawy maszyn i urządzeń górniczych oraz usług i robót dla indyjskiego górnictwa węglowego;
- energetyka – dostawy usług oraz zespołów, komponentów i części zamiennych do remontów i modernizacji (poprawa sprawności energetycznej) elektrowni zbudowanych w Indiach w latach 70 i 80 m.in. przez Elektrim i Megadex;
- przemysł obronny – w zakresie współpracy kooperacyjnej, transferu technologii i rozwijania współpracy naukowo-badawczej (R&D);

Zaistniały nowe możliwości, w takich obszarach jak:

- poszukiwania ropy naftowej i gazu ziemnego „on-shore” (na lądzie) z dostawą aparatury, oprzyrządowania i oprogramowania oraz prowadzenie wierceń (odwierty badawcze i eksploatacyjne, także kierunkowe);
- przemysł farmaceutyczny oraz aparatury i sprzętu medycznego – z uwagi na rozbudowującą się indyjską służbę zdrowia, zarówno państwową jak i prywatną z ponad miliardowym rynkiem potencjalnych pacjentów i konsumentów materiałów medycznych i higienicznych oraz lekarstw;
- przemysł maszyn i urządzeń dla przetwórstwa spożywczego;
- instalacje i transfer technologii w zakresie ochrony środowiska;
- współpraca jednostek naukowo-badawczych (R&D).

Od 7 do 9 października 2013 roku, przebywała w New Delhi delegacja resortu Gospodarki pod przewodnictwem Ministra Jerzego Witolda Pietrewicza, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Gospodarki RP. Delegacji rządowej towarzyszyła grupa polskiego biznesu.

8 października 2013 roku w New Delhi odbyła się III Sesja Wspólnej Polsko-Indyjskiej Komisji ds. Współpracy Gospodarczej. Obrady Komisji Mieszanej były okazją do dokonania przeglądu aktualnego stanu współpracy gospodarczej między Polską i Indiami oraz wytyczenia kierunków dalszych działań w tym obszarze w kontekście przypadającej w 2014 r. 60 rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych Polski z Indiami oraz planowanej oficjalnej wizyty na najwyższym szczeblu.

Wyniki obrad Komisji oraz rozmów z administracją federalną wskazują na rosnące znaczenie polskiej oferty eksportowej we wzroście współpracy bilateralnej w takich sektorach gospodarczych jak: energetycznym (w tym wydobywczym), przetwórstwa rolno-spożywczego, maszyn i urządzeń górniczych oraz nowoczesnych technologii IT i ITC. Są to branże, które w perspektywie najbliższych lat mają szanse na dalszy dynamiczny rozwój. Ważnym wydarzeniem pozwalającym zwiększyć współpracę gospodarczą między obu krajami była wizyta w Polsce Ministra Stali Republiki Indii p. B. P. Vermy, która odbyła się w dniach 28-31 października 2013.

W maju 2013 r. we Wrocławiu rozpoczęło działalność Europejskie Centrum Biznesu i Kultury INDIA CENTER, którego celem jest pomoc we współpracy pomiędzy Polską i innymi państwami Unii Europejskiej a Republiką Indii. Centrum ma pomóc przedsiębiorcom znaleźć partnera biznesowego na potrzeby wspólnych przedsięwzięć w Polsce lub w Indiach. Inicjatywa ta może przyczynić się do zacieśnienia relacji gospodarczych między Polską a Indiami, czego efektem może być wzrost wzajemnych inwestycji oraz wymiany handlowej. W Delhi utworzono natomiast Polski Instytut Kultury.

W dniach 10-15 lutego 2014 r. przebywała w Indiach oficjalna delegacja resortu gospodarki i spraw zagranicznych, która wzięła udział w Polsko-Indyjskim Szczycie Energetycznym w New Delhi, V Azjatyckim Kongresie Wydobywczym oraz Międzynarodowych Targach Górniczych w Kalkucie. Delegacji przewodniczył sekretarz stanu w MG Minister Jerzy Witold Pietrewicz.

Polscy przedstawiciele w trakcie wizyty w Indiach podczas spotkań i rozmów z przedstawicielami rządu centralnego Indii, podkreślali gotowość polskich firm do szerokiej współpracy z przedsiębiorstwami indyjskimi i zachęcali indyjskich przedstawicieli do lokowania biznesu w Polsce. Oficjalnej delegacji rządowej do Indii towarzyszyła misja ponad 70 reprezentantów polskich firm z sektora górniczego i energetycznego, instytutów naukowo-badawczych i uczelni technicznych oraz przedstawiciele samorządu gospodarczego.

Opracowano na podstawie danych z Departamentu Promocji i Współpracy Dwustronnej Ministerstwa Gospodarki, 2014 r.

IZBY

Polsko-Indyjska Izba Gospodarcza w Poznaniu

www.piig-poland.org

Indyjsko Polska Izba Gospodarcza

ul. Taśmowa 7

02-677 Warszawa

telefon: +48 22 520 28 40

www.ipcci.pl

WAŻNE KONTAKTY

Ambasada Indii w Polsce

ul. Rejtana 15 / 2-7

02-516 Warszawa

telefon: +48 22 540 00 00

fax: +48 22 540 00 01

e-mail: reception@indembwarsaw.in

www.indembwarsaw.pl/pl-PL/

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w New Delhi

Wydział Promocji Handlu i Inwestycji

50 M (Gate 4) Shantipath, Chanakyapuri

110021 New Delhi

telefon: +91 11 414 96 959

fax: +91 11 268 89 215

www.newdelhi.trade.gov.pl

CIEKAWOSTKI

20 ciekawostek o Indiach www.dotykindii.pl/category/kultura/ciekawostki/

Indie w przyspieszeniu - film www.vimeo.com/14394553

Podglądając Indie www.umysl.pl/podroze/261.php

www.mandalay.pl/indie

www.indie.pl

